

Tal Shalit, Adv.
Ran Elhadif, Adv.
Rosty Lubomsky, Adv.
Nahshon Agmon, Adv.
Yonatan Shalit, Adv.
Tomer Iluz, Adv.
Eden Robet, Adv.
Nethanel Levy, Adv.
Eliya Mafri, Adv.
Ytzhak Yalon, Adv.

טל שליט, עורך דין
רן אלחדוף, עורך דין
רוסטי לובומסקי, עורך דין
נחשון אגמון, עורך דין
יהונתן שליט, עורך דין
תומר אילוז, עורך דין
עדן רובט, עורכת דין
נתנאל לוי, עורך דין
אליה מאפרי, עורכת דין
יצחק ילון, עורך דין

23/04/26

88/21585

לכבוד

פרופ' פניג שמואל

בדוא"ל

פרופ' נכבד

הנדון: ת"א 56869-09-23 דבורה דבורץ נ' ווישור חברה לביטוח

1. האם נכון כי בהתאם לחומר הרפואי שעמד בפניך, הפנייה הראשונה לטיפול פסיכיאטרי הייתה בחלוף פרק זמן ממושך (כשנתיים) ממועד התאונה? ככל שכן, האם אין בכך כדי להחליש את הקשר הסיבתי בין התאונה לבין המצב הנפשי?
2. האם נכון כי התובעת פנתה לטיפול פסיכיאטרי פעם אחת בלבד, ללא המשך טיפול סדיר או רציף לאחר מכן? ככל שכן, האם אין בכך כדי להעיד על היעדר נכות נפשית מתמשכת?
3. בחוות דעתך צוין כי התובעת מסרה על טיפול נפשי. האם תוכל להפנות לתיעוד אובייקטיבי של טיפול פסיכותרפי רציף (מעבר לביקור הבודד), ואם לא, האם יש בכך כדי להשפיע על הערכתך את חומרת המצב?
4. האם נכון כי לפי רישומי קופות החולים/דוחות תרופות אין עדות לנטילה סדירה של טיפול תרופתי פסיכיאטרי, וזאת בניגוד לדיווח התובעת? ככל שכן, האם יש בכך כדי לפגוע במהימנות התלונות הסובייקטיביות?

5. בהינתן היעדר רצף טיפולי, היעדר טיפול תרופתי סדיר, והפער המשמעותי בין התאונה לבין הפנייה לטיפול, האם ניתן לקבוע כי לתאונה תרומה מהותית למצב הנפשי, או שמא מדובר בתגובה חולפת בלבד ?
6. האם נכון כי לא תועדה פגיעה תפקודית ממשית לאורך זמן (לרבות היעדר אי-כושר ממושך או טיפול אינטנסיבי), והאם יש בכך כדי להשפיע על שיעור הנכות שנקבע ?
7. לאור כל האמור לעיל, האם יש מקום לשלול קיומו של קשר סיבתי בין התאונה לבין מצבה הנפשי של התובעת? ככל שלא, האם יש מקום להפחית את שיעור הנכות שנקבעה, עד כדי איפוסה או למצער להפחתה נוספת ומשמעותית? ככל שתשובתך שלילית, אנא נמק.

בכבוד רב,

תומר אילוז, עו"ד
שליט ושות', משרד עו"ד